

حذف موتورهای درون سوز از کامیون‌ها تا سال ۲۰۴۰ قطعی شد - دیجیاتو

سعید علیپور | شنبه، ۲۹ آذر ۱۳۹۹

اروپایی‌ها علاقه فراوانی به خودروهای دیزلی دارند، از این رو بسیاری از مدل‌های سواری به فروش رسیده در قاره سبز با پیشرانۀ دیزلی نیز قابل انتخاب هستند. اما سپتامبر گذشته برای نخستین بار در تاریخ، آمار کلی فروش مدل‌های هیبریدی، هیبریدی شارژی و تمام الکتریکی از آمار فروش مدل‌های دیزلی پیشی گرفت.

با توجه به تصمیمی که اروپایی‌ها برای حذف موتورهای درون سوز گرفته‌اند، به نظر می‌رسد در ماه‌ها و سال‌های پیش رو، بازار مدل‌های دیزلی با شتاب بیشتری کوچک و کوچک‌تر خواهد شد. روند حاکم علاوه بر سازندگان خودروهای سواری، سازندگان کامیون‌ها و کشنده‌های سنگین را نیز تحت تاثیر قرار داده، طوری که برخی از آنها برنامه‌هایی را برای تولید محصولات با آلایندگی صفر در آینده نزدیک تدوین کرده‌اند.

اما برندهای بزرگی مثل دایملر، اسکانیا، مان، ولوو، داف، ایویکو و فورد اخیراً تفاهم‌نامه‌ای امضا کرده‌اند که بر اساس آن تا سال 2040 فروش مدل‌های مجهز به موتور درون سوز را متوقف می‌کنند.

این هدفگذاری یک دهه زودتر از ضربالعجلی تعیین شده قبلی است. طبق سیاست‌گذاری اروپایی‌ها، بین 50 الی 100 میلیارد یورو (معادل 61 الی 122 میلیارد دلار) برای توسعه تکنولوژی پیشرفته‌های هیدروژنی، الکتریکی و سوخت‌های پاک صرف خواهد شد.

هنریک هنریکسن (Henrik Henriksson) مدیرعامل اسکانیا و عضو هیئت مدیره ACEA (انجمن خودروسازان اروپا) در مصاحبه اخیری که با Financial Times داشته، گفته «برای اینکه این اتفاق بیفتد، ما نیاز به همکاری با یکدیگر داریم.»

شاید بدانید صنعت حمل و نقل با خودروهای سنگین به دو دسته درون‌شهری و بین‌شهری (دوربرد) تقسیم می‌شود. از بین این دو، دسته اول را می‌توان راحت‌تر به سمت پیشرفته‌های الکتریکی هدایت کرد، اما دسته دوم به خاطر محدودیت‌های مرتبط با تکنولوژی ساخت باتری و سرعت شارژ که نتیجه آن مسافت قابل پیمایش نه‌چندان مناسب و هدر رفت زمان است، کماکان به موتورهای درون‌سوز وابسته باقی خواهند ماند.

پرفسور یوهان راکستروم (Johan Rockström)، مدیر موسسه پستدام (Potsdam Institute) کشنده‌های سنگین را همانند ستون فقرات تمامی جوامع می‌داند؛ وی در عین حال وابستگی زیاد آنها به موتورهای درون‌سوز را امری نامطلوب توصیف کرده است.

آنطور که شواهد و قرائن نشان می‌دهد، در آینده نزدیک بخش حمل و نقل سنگین به چند دسته تقسیم خواهد شد. در این صورت مدل‌های شهری با پیشراندهای تمام الکتریکی به فروش خواهند رسید، مدل‌های بین شهری و دوربرد هم به احتمال زیاد از پیشراندهای هیدروژنی سود خواهند برد. بیوفیول یا سوخت زیستی نیز به عنوان یک راهکار کوتاه مدت مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

آقای هنریکسن در اظهار نظری جالب افزود:

«راهکار همه جانبه‌ای وجود ندارد و تکنولوژی خاصی نخواهد توانست پاسخگوی تمام نیازها باشد. تکنولوژی‌ها با سرعت متفاوتی پیشرفت می‌کنند و اگر ما بنشینیم و منتظر ظهور نمونه کامل باشیم، سیاره زمین را به آتش خواهیم کشید!»

دیجیاتو